

[Jørgen Otsen.]

af de øvrige i Lovudkastet indeholdte Forslag —, kan saaledes ikke opfattes som dækkende hvert enkelt Medlems Syn paa de paagældende Spørgsmaal, men maa betragtes som Udtryk for, hvad man, naar Anskuelserne bøjedes mod hinanden, har kunnet samles om.

Det har da ogsaa vist sig, at det, Repræsentanterne i Kommissionen er enedes om ved at bøje Anskuelserne mod hinanden, ikke finder ubetinget Tilslutning blandt de enkelte Erhvervs praktiske Udøvere. Jeg kan saaledes nævne, at Bagerne, navnlig i Jylland, er misfornøjede med, at de efter Lovforslaget skal lukke Kl. 20, medens Konditorerne maa holde aabent til Kl. 21. Man tror, og sikkert med Rette, at en saadan Bestemmelse vil komme Bagerne til Skade. Man ønsker derfor fra Bagernes Side, at Lukketiden maa blive ens for Bagere og Konditorer. Jeg haaber, at den højtærede Handelsminister ikke vil sidde berettigede Ønsker fra de udøvende Erhvervsfolks Side overhørig, men at vi i det Udvalg, som Lovforslaget antagelig vil blive henvist til, kan faa Lejlighed til at drøfte dette og andre Spørgsmaal, saa at rimelige og fornuftige Ændringer i Forslaget kan foretages, inden det ophøjes til Lov.

Lørdagslukketiden Kl. 17 tilfredsstiller vistnok ikke nogen af de interesserede Parter, hverken Butiksindehaverne, deres Medhjælpere eller det købende Publikum. Navnlig paa Landet og i de mindre Købstæder vil den tidligere Lukketid paa Lørdage volde mange Gener. Hvem der kender blot lidt til de Sædvaner, som hidtil har knyttet Land og By sammen paa denne Dag ved Indkøb med efterfølgende Biografbesøg o. s. v., vil uden videre forstaa, at en Flytning til Fredag, som paafølges af en Hverdag og ikke af en Søndag med som Regel indskrænket Arbejdsydelse, vil virke forstyrrende i den tilvante Levevis. Lørdagshandelen har for mange Butiksindehavere været Ugens bedste. Om Fredagshandelen til Kl. 20 herefter vil kunne erstatte den, er vist et stort Spørgsmaal. Ændringen kan let føre til en Flytning af Handelen til helt andre Forretninger, eller Forretningerne vil slet ikke blive gjort, og det vil bringe Uro og Usikkerhed ind i de nu bestaaende Forretningsforbindelser.

Principielt er jeg af den Opfattelse, at denne Ændring helst skulde have ventet, til vi igen havde mere normale og fredelige Forhold i vort Land. For desværre alt for mange Butikker gælder det i Dag, at de som Følge af Vareknapheden er tvunget til

tidligere Lukketid, end de skötter om. Mange Steder her i Landet har Bagerne indlagt en hel Lukkedag om Ugen, fordi deres smaa Varebeholdninger og især de begrænsede Tildelinger af Mel, Sukker, Smør o. s. v. tvinger dem til at nedskære Salget. Cigarforretninger lukker mange Steder flere Dage om Ugen og lukker kun op nogle faa Timer de øvrige Dage.

Hvad Medhjælpernes Forhold angaar, tror jeg, at Lørdagslukning Kl. 17 er dem temmelig ligegyldig. En Eftermiddag, der først slutter saa sent, vil de synes er ødelagt for dem. Derfor har de ogsaa ønsket, at der paa Lørdage skulde lukkes Kl. 14, et Ønske, som der — ogsaa efter Kommisionsbetænkningen — ikke har været Mulighed for at imødekomme paa nuværende Tidspunkt. Naturligvis er Udviklingen henimod en obligatorisk Weekend-Ordning ogsaa i Skred herhjemme. Mange større Virksomheder, Kontorer og Lagre, der ikke staar i direkte Forretningsforbindelse med det købende Publikum, har allerede indført den ad Frivillighedens Vej, og mit Parti har stor Sympati for, at der bydes de unge og de indendørs beskæftigede i det hele taget Lejlighed til Friluftsliv til Styrkelse af Legeme og Sjæl til Hverdagens krævende Arbejde. Men man maa heller ikke være blind for, at længere Lukketid kræver større Intensitet i Arbejdstiden. Denne Intensivering er der desværre under de vareknappe Forhold, vi har i Dag, kun ringe Mulighed for. At megen Fritid ogsaa stiller øgede Krav til Pengepungen, vil vist ingen benægte. Men med den ringe Afkastningsevne, som Forholdene i de senere Aar har medført for saa godt som al Butikshandel her i Landet, maa det anses som naturligt, at man afventer bedre Tider, inden man gaar til Foranstaltninger, som forudsætter gode Konjunkturer, ja, snarere: en stabil Velstandsperiode. Jeg kan i denne Forbindelse ikke undlade at nævne, at mange Forretninger, hvis Omsætning er dalet stærkt, trods alt har beholdt hele deres Personale for ikke at gøre nogen arbejdsløs. Personalet har i saadanne Tilfælde faaet en stærkt reduceret Arbejdsydelse, og man skiftes da ogsaa ofte til at afløse hinanden for ved Lejlighed at faa en længere sammenhængende Fritid.

Med disse Bemærkninger skal jeg tilsige mit Partis velvillige Støtte til Behandlingen af det foreliggende Lovforslag, idet jeg udtaler Haabet om, at det under en fordomsfri Udvalgsbehandling maa lykkes at naa til Enighed om rimelige og retfærdige Ændringer, som der maatte blive